אד קאָנט פאָרן פאר
פון אירגענד וועלכן טייל פון נאָרט ענד ביז צום צענטער פון שטאָט
50c
הערי לייאָן, מענדרושער
סיס א
בליו בוירד טעקסי
טעלעפאָנירט
24 521 און 24 571

זינדיק בלוט

(פארזעצונג)

זי האט זיך גלייך אויפגעהויבן פון איר בעט, נאר זי איז געווען אזוי פארענדערט, אז ס'האט זיך געקאָנט אויסווייזן אז זי איז א אנדערע נישט זי — קיידי. דאס פנים איז איר געווען דורכגעפלאכטן מיט אן א שיר דינע קנייטשן, זי איז איבערגאנצט פארעלטערט געווארן, פאר די אויגן אירע האט זי געבלישטשט מיט טרוקן קאלט פייער, מיט פייער פון נקמה און פארביסנקייט און אירע ליפן זיינען געווען שטארק צוזאמענגעפרעסט — ווי צוזאמענגעוואכסן.

זי האט זיך גענומען אנטאן און די קליידער זיינען אויף איר איצט ווי געהאנגען. אזוי דאר איז זי שוין געווען.

זי האט נישט געקוקט צום בעט וואו בענדזשאמין איז געלעגן. ער האט פאר איר מער ניט עקזיסטירט, זי האט נישט געזעהן ווי ער ליגט מיט'ן פנים אריף און קוקט אויף איר מיט פארוואונדערטע אויגן.

דערווייל האט זיך דאס קינד אויפגעכאפט. קיידי האט זיך צו דעם א ווארף געטאן מיט אימפעט, מיט אזוי פיל ליבע און צערטלאכקייט ווי איינמאל פריער. איצט האט זי מער ווי דאס קינד נישט פארמאגט אין איר גאנצן לעבן. זי האט עס ארויסגעכאפט פון בעטל, האט עס צו זיך געדריקט אזוי שטארק, און עס געקושט מיט אזא הייסקייט, אז דאס קינד האט אזש געגטמען וויינען, זי האט עס שיר דערשטיקט מיט אירע קושן.

דאס קינד האט זיך צעוויינט. זי האט עס געגטמען געלעזן אזן באראויקן און זי האט זיך אליין אויף צעוויינט מיט א שטיקן געוויין.

זי האט דאס קינד צערטלאך צו זיך געטוליעט. זי האט זיך געשאקלט מיט אזא זיצנדיק אויפן ברעט פון איר בעט, אין זי האט שטיל געוויינט. די טרערן זיינען גערינען איבער אירע באקן און אפשטעל און דאס קינד — ווי עס וואלט דערפיליט דעם צער פון דער מוטער — האט זיך געטוליעט צו איר, האט מיט די ווייכע און וואדיטע הענטעלאך ארומגענומען דעם האלז אירן און געקוקט מיט צעשראקענע אויגעלאך.

פון דעם געוויין איז קיידין א סך גרינגער געווארן, און זי איז שוין איינגאנצן געקומען צו זיך.

באלד האט זי אנגעטאן דאס קינד, האט פארבעס איר בעט און צו בענדזשאמינען האט זי אפילו קיין קוק נישט געגעבן. ער האט זיך אויף געגומען אנטאן און ער האט אויך געשווינן ווי דאס לשון וואלט אים אפגענומען, און ווי ער וואלט איינגאנצן איר נישט געזעען. ער האט אלץ געטראכט וועגן דעם וואס ס'האט פאסירט און ער האט געהאט עפעס א געפיל, אז ער שטייט פאר א טיפן תהום. די מאשין האט ער געלאזט אויף דער גאס נישט ווייט פון זיין פאטערס הויז. זיין העט איז אויף ארט געבליבן ליגן. און וואס דארף ער איצט טאן? ער האט זיך נישט געשראקן פאר זיך אליין, ער האט נישט מורא געהאט פאר דעם, וואס עס קאן אויף אים פאלן דער חשד, אז ער האט אונטערגעצונדן דעם גאראדזש. ניין, דאס האט אים נישט געשראקן. אים האט בלויז באאומרואיקט דער גורל פון סילוויא'ן? וואס וועט איצט זיין מיט סילוויא'ן? נו, דער אלטער וועט זיך שוין מיט איר איצט נישט איבערבעטן, און דאס איז נוט. איינמאל פאר אלע מאל, פטור געווארן פון דעם אלטן . . . אבער וואס וועט ווייטער זיין? ער וועט איר דאך נישט לאזן בלייבן אליין . . . ערשט איצט האט ער געפילט ווי זיין ביינקשאפט צו איר וואקסט מיט יעדער מינוט, ערשט איצט האט ער געפילט מיט אלע זיינע חושים, אז ער איז צו איר צוגעבונדן, אז ער וועט אן איר נישט קאנען מער לעבן; איז וואס זשע וועט פארט זיין?

ער האט געקוקט מיט אנגעשטריינגטע אויגן אין זיין צוקונפט אין אלץ איז געווען פארהילט אין א נעבל . . . וואס וועט פארט זיין?

דערווייל האט קיידי אנגעהארעוועט דאס קינד, האט צוגעראמט דאס צימער, האט אפגערעדט מיטן פאטער אז ער זאל נישט אוועקגיין פון שטוב ביז זי וועט צוריקקומען און ניט צוגרייטנדיק פאר בענדזשאמינען קיין ברעקפעסט, האט זי זיך גענומען אנטאן און ווייט מעגלאך אין בעסערע קליידער און זי האט זיך געקליבן אוועקצוגיין.

— בענדזשאמין, וואס האט זיך שוין אויף געהאט אנגעטאן, האט מיט אמאל זיך אויסגעדרייט צו איר, האט איינגעקייטשט די ברעמען און ער האט איר א פרעג געטאן:

— וואוהין קלויבסטו זיך?

— וואס האט עס צו דיר? איך דארף ערנעץ צוגיין . . . . — האט זי געענטפערט אן חשק אן זי האט זיך אפילו אויף אים נישט אומגעקוקט.

— ס'איז דאך נאך אזוי פרי.

— פאר וועמען ס'איז פרי און פאר וועמען ס'איז שפעט.

— און קיין ברעקפעסט וועסטו נישט מאכן?

— ניין, די קאנסט גיין עסן דארט וואו דו האסט ביינאכט געגעסן, עס פעלט נישט קיין קאפעטעריעס און קיין רעסטאראנען . . . איך דארף אוועק גיין.

איצט האט זי שוין מער נישט מורא געהאט נישט פאר זיינע בייזע בליקן און נישט פאר זיינע געשריען. ער איז איר איצט געווען א פרעמדער, א ווייטער און זי אליין האט זיך געוואונדערט ווי קאלט זי הערט אויס זיינע רייד, רייד ווי פון א ווילד פרעמדן, פונקט ווי זי וואלט אים קיינמאל נישט ליב געהאט, פונקט ווי זי וואלט מיט אים קיינמאל נאענט נישט געווען, און דאס איז איר האט נאך געטליעט פונקען פון פארגאנגענער ליבע צו אים, זיינען אבער די פונקען געלעגן אונטער אש און זי האט זיך אנגעשטריינגט די פונקען נאך מער צו פארשיטן, מיטן אש פון באליידיקונג און אפגעגארטקייט . . .

בענדזשאמין האט גארנישט גערעדט און ער איז אוועק פון שטוב. ער איז געגאנגען מיט גיכע טריט און ער האט געטראכט פארבייצוגיין דארט וואו ער האט געלאזט די מאשין — אפשר שטייט זי נאך דארטן.

אין דרויסן איז געשטאנען א ליכטיקער און וויכטיקער טאג, דער הימל, וואס איז ביינאכט געווען אזוי פינסטער פארקמארעט, איז איצט געווען אינגאנצן בלוי, איז געהאנגען הויך אין קלאר ווי אויס געוואשן. די זון האט געפלאמט נאענט צום האריזאנט און די בוימער אין גאס האבען געשמייכלט באדנדיק זיך אין ליכטיקייט פון דער זון. די נאסן האבן פרי מארגנדיק געלאכט, און פארבייגייער זייענען געגאנגען מיט אויסגעשלאפענע, אויסגערוהיג פנים'ער, מיט ליכטיקע ריינע אויגן, נאר בענדזשאמינען איז אין די אויגן ניט געווען קלאר, ער האט אלץ געפילט, אז א שרעק דערגעענטערט זיך.

אין מיטן גיין האט ער זיך אפגעשטעלט ער האט אליין נישט געוואוסט פאר וואס, ער האט זיך אזוי דערשראקן אז ער האט מורא געהאט ארויפצוקומען אויף דער גאס וואו ער האט זיין מאשין אריינגעלאזן. א ווייל איז ער געבליבן שטיין און ער האט זיך געגישט'ט: יא ניין אדער נישט ניין . . .

דערווייל האט ער דערהערט א שמע מע:

— העלא בען!

ער האט זיך אומגעקוקט און עס האט אים א שווינדל געטאן פאר די אויגן; — דאס איז געווען זיין שוואגער, קיידים ברודער. ער איז פארביינעפאלן אין זיין מאשין, זעענדיג ווי בענדזשאמין שטייט א פארטראכטער, האט ער זיך אפגעשטעלט און ער האט אים א רוף געטאן.

בענדזשאמין איז געשטאנען ווי פאר גליווערט. ער האט עפעס נישט געקאנט קוקן דעם שוואגער אין די אויגן אריין.

— וואס זשע שוויינסטו, בען?

— א? איך ווייס אליין נישט.

און ער איז מיט וואקלדיקע טריט צוגעגאנגען צו זיין שוואגער, וואס איז א פארוואונדערטער געזעסן אין זיין מאשין.

— וואוהין גייסטו?

— איך גיי... אין אפים אריין.

— וואו זשע איז דיין מאשין?

— מיין מאשין איז עפעס קאליע . . .

— צעבראכן?

— עפעס א קליינקייט . . .

— זע נאר: וואס איז ביי דיר אויפן שטערן?

בענדזשאמין האט גענומען פינטלען מיט די אויגן און ער האט ארויסגעשטאמעלט:

— געפאלן . . זיך צעקלאפט . .

— וואס זשע? אן עקסידענט? . . . דו האסט געהאט אן עקסידענט?

בענדזשאמין האט צוגעשאקלט מיטן קאפ:

— יא, אן עקסידענט . . .

— אין קיידי ווייסט פון דעם?

— יא.

— וואס זשע ביזסטו אזוי דערשלאגן? עס האט אימיצן געשאדט?

— דערווייל נישט . . .

קיידים ברודער האט געקוקט מיט דערשטוינונג, עפעס האט ער נישט פארשטאנען, און עפעס איז ער געווען אריינגעשפאנען פון בענדזשאמינס האלטונג און פון זיין ארט ריידן.

— זע זיך אריין אין דער מאשין.

— איך וויל גיין.

— זע זיך אריין, זאגט מען דיר!

בענדזשאמין האט זיך אריינגעזעצט. ער האט נישט געקוקט אויף זיין שוואגער און ער האט געהאט דאס געפיל, אז עפעס קומט פאר ארום אים, עפעס טוט זיך מיט אים, און ער אליין ווייסט נישט, וואס אזוינס.

— פאר דורך דער גאס! — האט ער א זאג געטאן צום שוואגער צוקומענדיק צו דער גאס וואו זיין פאטער האט געוואינט.

— פארוואס?

— איך וויל פארבייפארן מיין פאטערס הויז.

— צוליב וואס דארפסטו עס?

— איך בעט דיר.

— דו ביזסט דאך נאך אלץ מיט אים ברונז.

— אייביק וועלן מיר זיין ברונז.

— אייביק?

— אייביק.

— פאר דא ארום, איך בעט דיר.

(פארזעצונג קומט)

א העכסט שפאנע נדער ראמאן פון דעם אידישן לעבן אין אמעריקע
פון א. ר.

מען האט ניט געקאָנט פארבינדן איר די אויגן

מיס ע. טאמסאן, פון קלאפהאם, שריבט: —"איך געפין אויס אז קארטער'ס ליטל ליווער פילס וועלן טאן מיר צו האלטן דעם פנים קלאר, און די הויט פריי פון פלעקן, איידער אלע פנים קריכט וואס איך האב געגעסן. איך האב אויסגעפונען, אז די ריכטיקע אורזאך פון פלעקן אויפן פנים איז געוויינלאך איבעלן לעבער און זיי רעקאמענדירט ספעציפיש צו סטימולירן דעם לעבער און אפשאפן די פארשטאפונג. די טרערן זיינען גערינען איבער אירע באקן אז אפשטעל און דאס קינד — ווי עס וואלט דערפיליט דעם צער פון דער מוטער — האט זיך געטוליעט צו איר, האט מיט די ווייכע און וואדיטע הענטעלאך ארומגענומען דעם האלז אירן און געקוקט מיט צעשראקענע אויגעלאך.

פון דעם געוויין איז קיידין א סך גרינגער געווארן, און זי איז שוין איינגאנצן געקומען צו זיך.

באלד האט זי אנגעטאן דאס קינד, האט פארבעס איר בעט און צו בענדזשאמינען האט זי אפילו קיין קוק נישט געגעבן. ער האט זיך אויף געגומען אנטאן און ער האט אויך געשווינן ווי דאס לשון וואלט אים אפגענומען, און ווי ער וואלט איינגאנצן איר נישט געזעען. ער האט אלץ געטראכט וועגן דעם וואס ס'האט פאסירט און ער האט געהאט עפעס א געפיל, אז ער שטייט פאר א טיפן תהום. די מאשין האט ער געלאזט אויף דער גאס נישט ווייט פון זיין פאטערס הויז. זיין העט איז אויף ארט געבליבן ליגן. און וואס דארף ער איצט טאן? ער האט זיך נישט געשראקן פאר זיך אליין, ער האט נישט מורא געהאט פאר דעם, וואס עס קאן אויף אים פאלן דער חשד, אז ער האט אונטערגעצונדן דעם גאראדזש. ניין, דאס האט אים נישט געשראקן. אים האט בלויז באאומרואיקט דער גורל פון סילוויא'ן? וואס וועט איצט זיין מיט סילוויא'ן? נו, דער אלטער וועט זיך שוין מיט איר איצט נישט איבערבעטן, און דאס איז נוט. איינמאל פאר אלע מאל, פטור געווארן פון דעם אלטן . . . אבער וואס וועט ווייטער זיין? ער וועט איר דאך נישט לאזן בלייבן אליין . . . ערשט איצט האט ער געפילט ווי זיין ביינקשאפט צו איר וואקסט מיט יעדער מינוט, ערשט איצט האט ער געפילט מיט אלע זיינע חושים, אז ער איז צו איר צוגעבונדן, אז ער וועט אן איר נישט קאנען מער לעבן; איז וואס זשע וועט פארט זיין?

ער האט געקוקט מיט אנגעשטריינגטע אויגן אין זיין צוקונפט אין אלץ איז געווען פארהילט אין א נעבל . . . וואס וועט פארט זיין?

דערווייל האט קיידי אנגעהארעוועט דאס קינד, האט צוגעראמט דאס צימער, האט אפגערעדט מיטן פאטער אז ער זאל נישט אוועקגיין פון שטוב ביז זי וועט צוריקקומען און ניט צוגרייטנדיק פאר בענדזשאמינען קיין ברעקפעסט, האט זי זיך גענומען אנטאן און ווייט מעגלאך אין בעסערע קליידער און זי האט זיך געקליבן אוועקצוגיין.

— בענדזשאמין, וואס האט זיך שוין אויף געהאט אנגעטאן, האט מיט אמאל זיך אויסגעדרייט צו איר, האט איינגעקייטשט די ברעמען און ער האט איר א פרעג געטאן:

— וואוהין קלויבסטו זיך?

— וואס האט עס צו דיר? איך דארף ערנעץ צוגיין . . . . — האט זי געענטפערט אן חשק אן זי האט זיך אפילו אויף אים נישט אומגעקוקט.

— ס'איז דאך נאך אזוי פרי.

— פאר וועמען ס'איז פרי און פאר וועמען ס'איז שפעט.

— און קיין ברעקפעסט וועסטו נישט מאכן?

— ניין, די קאנסט גיין עסן דארט וואו דו האסט ביינאכט געגעסן, עס פעלט נישט קיין קאפעטעריעס און קיין רעסטאראנען . . . איך דארף אוועק גיין.

איצט האט זי שוין מער נישט מורא געהאט נישט פאר זיינע בייזע בליקן און נישט פאר זיינע געשריען. ער איז איר איצט געווען א פרעמדער, א ווייטער און זי אליין האט זיך געוואונדערט ווי קאלט זי הערט אויס זיינע רייד, רייד ווי פון א ווילד פרעמדן, פונקט ווי זי וואלט אים קיינמאל נישט ליב געהאט, פונקט ווי זי וואלט מיט אים קיינמאל נאענט נישט געווען, און דאס איז איר האט נאך געטליעט פונקען פון פארגאנגענער ליבע צו אים, זיינען אבער די פונקען געלעגן אונטער אש און זי האט זיך אנגעשטריינגט די פונקען נאך מער צו פארשיטן, מיטן אש פון באליידיקונג און אפגעגארטקייט . . .

בענדזשאמין האט גארנישט גערעדט און ער איז אוועק פון שטוב. ער איז געגאנגען מיט גיכע טריט און ער האט געטראכט פארבייצוגיין דארט וואו ער האט געלאזט די מאשין — אפשר שטייט זי נאך דארטן.

אין דרויסן איז געשטאנען א ליכטיקער און וויכטיקער טאג, דער הימל, וואס איז ביינאכט געווען אזוי פינסטער פארקמארעט, איז איצט געווען אינגאנצן בלוי, איז געהאנגען הויך אין קלאר ווי אויס געוואשן. די זון האט געפלאמט נאענט צום האריזאנט און די בוימער אין גאס האבען געשמייכלט באדנדיק זיך אין ליכטיקייט פון דער זון. די נאסן האבן פרי מארגנדיק געלאכט, און פארבייגייער זייענען געגאנגען מיט אויסגעשלאפענע, אויסגערוהיג פנים'ער, מיט ליכטיקע ריינע אויגן, נאר בענדזשאמינען איז אין די אויגן ניט געווען קלאר, ער האט אלץ געפילט, אז א שרעק דערגעענטערט זיך.

אין מיטן גיין האט ער זיך אפגעשטעלט ער האט אליין נישט געוואוסט פאר וואס, ער האט זיך אזוי דערשראקן אז ער האט מורא געהאט ארויפצוקומען אויף דער גאס וואו ער האט זיין מאשין אריינגעלאזן. א ווייל איז ער געבליבן שטיין און ער האט זיך געגישט'ט: יא ניין אדער נישט ניין . . .

דערווייל האט ער דערהערט א שמע מע:

— העלא בען!

ער האט זיך אומגעקוקט און עס האט אים א שווינדל געטאן פאר די אויגן; — דאס איז געווען זיין שוואגער, קיידים ברודער. ער איז פארביינעפאלן אין זיין מאשין, זעענדיג ווי בענדזשאמין שטייט א פארטראכטער, האט ער זיך אפגע-

רוקחים'
כשר
נייעפעט
עס פלעגט עס שמעקן
א פיור ווערדשעטייבל פראָדוקט צום פרייען, קאָכען און באַקען
כשר לפסח
נעשמאַק, געזונד און לייכט צום פאַרדייען. געבריוכט עס צום בראָטען פלייש, משיקנס, צו מאַכען לאַקשנס, פּראָיען פּאַסטרי־פּאַסטס, אויף נעראַסטע לעגער, און אַנדערע פלייש־גע מאַכלים, ווי אויך אויף מילכיגע מאַכלים, ווי פּודינגס פיש, מראַיען אייער, א. ד. ג.
צו באַקומען אין אַלע גראָסעריס
L. ROKEACH & SONS, Inc.
Brooklyn, N. Y.
Reg. U. S. Pat. Off.

"מיין בייבי קוסט אויס וואונדערבאר"
דאס איז וואס איינע וועלכע נוצט
דעינטי וזהייט
שרייבט צו אונז.
נוצט דעינטי וזהייט פאר אייערע קינדערשע נעפקינס. דאס איז גוט פאר א דזינפעקציע און פאר פרישקייט.
נוצט עס צו וואשן אייערע וועש. צו רייניקן אייער סינק אדער באד, אדער וועלכן עס איז טייל פון אייער הויז.
נעריינקט דעינטי וזהייט קאסט בלויז 20 סענט און וועט אייר בריינגען אייער דעינטי וזהייט פלעשל צו דעם נראסערי מאן וועט אייר צוריק קריגן דרייי סענט.
די דאזיקע פרייזן זיינען בלויז פאר וויניפעג.
DAINTY WHITE

רעדזשיינער נאַטיצן

זונטאג, דעם 8טן מארט, איז פארגעקומען אן עלטערן־קינדער צוואמענקומען פון די "יאנג דזשודעאנס". דאס איז געטאן געווארן כדי אויך די עלטערן זאלן האבן א געלעגענהייט צו זעען וואס עס ווערט אויפגעטאן אין אין וואס עס באשטייט דיר אר־בעט. עס איז זייער ווינסנסווערט, אז די עלטערן זאלן אויסנוצן אזעלכע פאראנאס־לונגען און העלפן זייערע קינדער אנצוגיין מיט דער ארבעט.

* * *

אויך איז דעם זעלבן טאג אין אוונט פארגעקומען א פארשטעלונג מיט'ן נאמען "אגענטן" פון שלום עליכם, אויסגעפירט פון די מיטגלידער פון דעם הינן אידישן קולטור צענטער. פאלגנדע האבן זיך באר־טייליקט: ר. קאנטאר, וו. קאנטאר, א. גאטספעלד און י. ווייגבערג. אויך איז צווישן די אקטן געראפלט געווארן א רעדע פון פארזיצער פון צענטער, מר. ל. ראזנ־בערג, און וועלכער ער האט דעם עולם דער־קלערט די אויפגאבע פון "צענטער" און אויך געבעטן דעם עולם זיך מער פאר־אינטערעסירן מיט דעם.

חוץ די מיטגלידער פון "צענטער" איז אויך געווען א פידל סאלא פון דר. האר־פער און אויך לידער און דעקלאמאציעס פון י. ווייגבערג און מר. ניסמארק. עס איז געווען זייער אן אינטערעסאנטער אונוג און דער גרויסער עולם האט זייער שיין פארבראכט.

דרייי ארעסטירט אויף קלאגע פון רויבעריי

אין סט. באניפייס, ווי אין ווינניפעג, קאנען די באנדיטן קיין קאפ ניט אויפהור־בען.. דריי חברה־לייט זיינען איצט אין די הענט פון סט. באניפייסער פאליציי, אנגע־קלאגט אין באראויבן די רעגירונגס ליקער־סטאר, טאשע עווע., יאנוואר 24טן, אויף $350.

איינער פון די ארעסטירטע אין פאר־האלטן אויף ערכות פון 20 טויזנט דאלאר. א צווייטער איז ארויסגעלאזט געווארן אויף 7 טויזנט דאלאר ערבות. ביי'ן פארהער אין פאליציי געריכט, קומענדיק מיטוואך.

דער ערשטער איז דערקענט געווארן פונ'ם קלערק פון דער באראויבטער ליקער־סטאר.

מיטוואך, דעם 11טן מארט איז פארגע־קומען דער יעראלאכער תלמוד תורה באזאר וועלכער איז דורכגעפירט געווארן פון דער ליידיס אקזיליערי. עס איז געקומען א גאנץ היבשער עולם און די אונטערנעמונג איז געווען דערפאלגרייך. נאכ'ן באזאר איז אויך פארגעקומען א טאנץ.

* * *

מר. מ. העלמאן, אן אלטער תושב פון רעדזשיינע איז פלוצלונג געשטארבן שבת דעם 7טן מארט. די לויה איז פארגעקומען זונטאג, עס איז געקומען א גרויסער עולם. רעוו. קאליף האט מספיד געווען.

—(::)—

דער גייסטיקער ריז רב שמעון בן גמליאל האָט געזאָגט, אז ווען מען זאָגט פסח, מצה ומרור, איז מען שוין יוצא. אָבער מיר, אין אונזער איצטיקן פּראָקטיקשען לעבן, אום מקיים צו זיין די מצוה פון פסח, מוזן מיר האָבן
מצה
און דאָס איז די מצה וועלכע איז געבאַקן ביי
האָראָוויטץ בראָס. און מאַרגאַרעטען
אום צו זיין זיכער אז איר וועט קריגן די בעסטע מצה, שטעלט זיך באַלד אין פאַרבינדונג מיט אונז און אַלע אָרדערס וועלן ווערן פּינקטלאַך אויסגעפילט, סיי אין שטאָט און סיי אין קאַנטרי.
■
אונזער סטאָר איז אין 570 סעלקירק עוועניו

די קרזין פון אלע מצות
האָראָוויטץ־מאַרגאַרעטען אַנדערע מצה פּראָדוקטן זיינען פון דער זעלבער קוואַליטעט, ווי די מצות גופא, אָדער דאָס מצה מעל. פּאַרפל, קעיק מעל, פּאַטייטאָ מעל און דערנאָך אַזעלכע פּראָדוקטן ווי אייער־מצה, מצה שמורה און אַנדערע פּראָדוקטן. וואָס טראָגן דעם שטעמפּל פון האָראָוויטץ־מאַרגאַרעטען וועלן אָן צווייפל צופרידנשטעלן די בייטע אידישע מאַסן, וואָס פאָדערן בעסערע סחורה.
עס איז כדאי צו באַמערקן, אַז אַזעלכע גרויסע רבנים ווי הרב הג׳ רמ״ז מרגליות, הרב הג׳ שמחה סאָלאָוויטשיק, הרב הג׳ ר׳ אַלטער שאול פּפעפער און אַנדערע גרויסע רבנים האַלטן די השגחה איבער די האָראָוויטץ־מאַרגאַרעטען פּראָדוקטן.
שוין איבער 47 יאָר, ווי האָראָוויטץ־מאַרגאַרעטען מצות זיינען אַנערקענט געוואָרן פון מיליאָנען אידן אויף ביידע זייטן ים.
מיט יעדן יאָר וואַקסט די אָנהייַנגערשאַפט פאַר דער דאָזיקער מצה, און דאָס איז נאַטירלאַך צוליב דעם, וואָס יעדער איד איז קודם כל זיכער מיט כשרות פון דער האָראָוויטץ־מאַרגאַרעטען מצה, און דאָן קאָן קיינער ניט איבערטרעפן די קוואַליטעט פון אונזער מצה.
M. KATZ, RABBI M. KOHM
91 LUSTED STREET, WINNIPEG PHONE 56 353

Doctors' Directory דאקטוירים
IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 578	51 250	דר. ס. דוש. בערמאַק, 834 מיין סטריט אפיס שטונדן פון 2—4 און 7—8 DR. J. C. BERMACK
54 107	54 107	דר. דוש. ברענער, 402 סעלקירק עוועניו אפיס שטונדן: 3—5, 7.30—8.30 DR. J. BRENER
26 947	53 422	דר. א. גוטמאַן, 714 טאראנטאָ דזשענ. טראסט בלדג. 283 פארטעדזש עווע. קאר. סטיס אפיס שטונדן: 10—12, 2—6 און ביי אפאינטמענטס DR. A. GUTTMAN
22 717	54 429	דר. ס. דזשאוויש, 404 באיד בילדינג שטונדן: 11—12 און 3—6 און ביי אפאינטמענטס DR. SIMON JAUVOISH
26 600	28 153	דר. וו. הערשפילד, 576 מיין סט. קאר. אלעקסאנדער עוו. אפיס שטונדן: 11—1, 2—5 און 7—9 DR. H. HERSHFIELD
52 744	51 772	דר. ב. א. וויקטאָר, קאר. סעלקירק און סאלטער (איבער דער באנק) אפיס שטונדן: 3—5 און 7—8 DR. B. A. VICTOR
	52 376	דר. דזשא. בי. מעקטעוויש, שטונדן 2—5 און 7—9 פרוידן און קינדער קראנקהייטן 500 קאלעדזש עווע., רעז. 504 קאלעדזש עווע. DR. GEO. B. McTAVISH
53 181	53 181	דר. י. פערלמאַן, 291 באראוס עווע., קאר. טשארלס אפיס שטונדן: 3—5 און 7—8 DR. I. PEARLMAN
54 966	51 968	דר. ס. קאַבריגסקי, סוויט 2 קראספ בלאק (מיין און דאפערין עווע.) אפיס שטונדן: 3—5 און 6.30—8 DR. S. KOBRINSKY
24 480	49 763	דר. מעקס ריידי, (עסקס רעי) 283 פארטעדזש. קאר. סטיס (100 טראנטאָ דזשענ. טראסט בלדג.) לעבן אויטאנט שטונדן: פון 2—6 אוונט און ביי אפאינטמענטס DR. MAX RADY
53 915	52 614	דר. סעם ראדין, ראיאל בענק בילדינג (מיין און סעלקירק) אפיס שטונדן: 3—4 און 6—8 DR. SAM RODIN
88 916	59 473	דר. א. ל. שובין, אפיס שטונדן 11—12 און 2—6 אפיס: בענק אף קאמערס בלדג., מיין און אלעקסאנדער רעזידענס: 375 מאקריי עווע. DR. A. L. SHUBIN
		אויגן, אויערן, נאָז און האלז
29 110	51 848	דר. י. ה. בעקמאַן, 613 באיד. בילדינג DR. J. H. BECKMAN
24 465	51 359	דר. ד. מ. דזשענאָף, 830-2 סאמערסעט בלאק DR. D. M. GENOFF
		קינדער קראנקהייטן
88 013	53 320	דר. ה. מעדאָוי, 904 באיד בלדג. 3—5: 332 מאניטאבא עוו. 11—12 DR. H. MEDOVY
22 446	51 801	דר. דזשא. ה. שאפירא, 604 באיד בילדינג שטונדן: 3—5 און ביי אפאינטמענטס DR. GEO. H. SHAPERA

Dentists Directory דענטיסטען
IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
51 560	41 652	דר. י. בן עזרא, ב.א. 962½ מיין סטריט. קאר. סעלקירק. DR. I. BEN EZRA, B.A.
53 720		דר. מ. א. בדענמאַן, סוויט 1 סט. דזשאנס בלק. 984 מיין סט. DR. M. A. BREGMAN
52 744	39 829	דר. א. גארדנער, 409 סעלקירק עווע., קאר. סאלטער. (איבער דער ראיאל באנק) DR. A. GARDNER
56 056		דר. ס. טשוירטשיל, סוויט 1, טריק בלאק, 972 מיין סט. DR. S. H. CHURCHILL

היימאן און העסטרין
באריסטערס, סאליסיטארס און א. וו.
216 — מעקאינטייר בלאק — 216
טעלעפאן 21 627
מר. העסטרינס וואוינונג:
306 סט. דזשאנס עווע. טעל. 53 133

שינבין, מאראָזניק און ראָבלין
Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באריסטערס, סאליסיטארס, נאטאריוס
Office: 207-8 Confederation Life Bldg.
457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאן 21 345—6

טשערניאק, קאפשטיין און ספיוואק
Barristers, Solicitors, Etc.
460 מיין סטריט
טעלעפאן 24 591 און 24 666

א. ע. קאנטאר
אדוואקאט און נאטארי
A. E. CANTOR
211 קיירי בילדינג, 233 פארטעדזש עווע.
טעל. 29 937—89 225
רעזידענס:
103 בענערמאן עווע., טעל. 51 353

ה. שולמאן
אדוואקאט און נאטארי
געלט צו לייען אויף 6½ פראצענט
Schulman & Nitikman
213 קאנפעדעריישאן לייף בילדינג
457 מיין סטריט, אנטקענן סיטי האל
טעלעפאן 88 462

ש. מילער
B.A., L.L.B.
באריסטער, סאליסיטאר א. א. וו.
709 גרייט וועסט פערמאנענט בילדינג
356 מיין סטריט
טעלעפאן 24 688 און 24 963
רעז. 152 באראוס עווע., טעל. 51 652

ל. א. מ. פייקאָף
באריסטער, סאליסיטאר, נאטארי פאבליק
L. A. M. PEIKOFF, L.L.B.
201 McIntyre Block, Main at Portage
Phone 86 802 Res. 52 173

דיקט
זעכטמאן
פון מ. קארפ
יאן דאלאר, א סומע וואס
וינצל, אן אמעריקאנער
בורזשעט. מוז מען אויס־
וועלט אז אכ־הונדערט
צאלט צו הונדערט דאלאר
יטאג.
דעמאנגען נוצן אויס אזא
ווייזן די אירישע רייב־
פאר א בלויזן מיטאג
הונדערט דאלאר, הייבנט
אראבער, שוין וויסן, אז
אלד אויסקויפן ניט נאר
אנד ארץ ישראל, נאר
מיט די פרויען און קינ־
קענעכט . . .
א פאר'כישים'טער קרייז,
אנקומען צו דעם מיטל־
ז טאראראס, מיט אזעל־
ניט וועלן זיי ניט קומען.
עבן, ממילא וועט אפילו
ט ווי צו זאמלען אזעל־
פאנדן ניט קאנען גע־
לנדיק קומט מען צו דעם
הערצל'ס אוטאפיע צו
ווינזיגן א פאר איינצלנע
ז געווען אין פיל הינזיב־
, איידער אנצוקומען צו
זשאוויע . . .
דאס גאנצע פאלק אזוי
קאן גאר ניט דערווארטן
יקע הילף פון דער ברייי־
אזא ארבעט, ווי די
ער קליינער בורזשואזיע,
ציל אז די אראבישע דע־
נשרעקן די נאאיווע מזרח
ווי פארשפרייטן שנאה
שכנים.
—(::)—

ראן שפרינגט
ט פון כריק
ר. פון 245 טאלבאט עווע.
אראפנעשפרונגען נעכטן,
ואיז בריק און איז דער־
אינ'ם רער ריווער.
טע עטלאכע וואכן האט
יי ער ווערט פאראליזירט
געפילט זייער דערשלאגן.
איז געפונען געווארן אין
ה ארום נאכדעם ווי ער
נקען.
ייון"
ווער
רט
און א נאנצע וואך
7 און 9 נ. מ.